

एकै पढाइद्वारा नम्बरवार पूज्य पद पाउने गुप्त रहस्य

आज बापदादा हरेक आत्माको पुरुषार्थ गर्ने गति र पुरुषार्थ अनुसार राज्य पद वा पूज्य पदको गति जुन अति रमणिक र गुप्त छ, त्यो देखिरहनुभएको थियो । जस्तो पुरुषार्थ नम्बरवार छ, त्यस्तै नै पद र पूज्य पदमा नम्बरवार छ । जो पहिलो नम्बरको श्रेष्ठ पुरुषार्थी छन्, उनीहरूको राज्य पद र पूज्य पद अति श्रेष्ठ र गुप्त रहस्य भरिएको छ । पूज्य त सबै बन्दछन् । सृष्टिको लागि सबै पुरुषार्थी आत्माहरू परम पूज्य हुन्, अष्ट रत्न हुन् वा १०८ को माला हुन् वा १६ हजारको माला हुन् वा ९ लाख प्रजा पदवाला हुन्, सबै कुनै न कुनै रूपमा पूज्य अवश्य बन्छन् । अहिलेसम्म पनि अनेक अनगिन्ती शालिग्राम बनाएर पूजा गर्छन् । तर अनेक शालिग्राम रूपको पूजा र विशेष इष्ट देवको मन्दिर रूपको पूजा, त्यसमा अन्तर कति हुन्छ, त्यसलाई जान्दछौं हैन । शालिग्राम रूपमा अनेकौंको पूजा हुन्छ र अष्ट देवको रूपमा नामीग्रामी कुनै-कुनै आत्माको पूजा हुन्छ । १६ हजारको माला पनि कहिले-कहिले स्मरण गर्छन्, १०८ को माला अनेकपटक स्मरण गर्छन्, र अष्ट रत्नहरूलाई वा अष्ट देवहरू वा देवीहरूलाई बाबा समान आफ्नो दिलमा याद राख्छन् । यत्तिका अन्तर किन भयो ? बापदादा त सबै बच्चाहरूलाई एकै पढाइ, एकै लक्ष्य— मनुष्यबाट देवता वा विजयी रत्न बनाउने दिनुहुन्छ, फेरि पनि पूजामा यत्तिका अन्तर किन ? कसैको डबल पूजा अर्थात् शालिग्राम रूपमा पनि र देवी वा देवताहरूको रूपमा पनि, कसैको मात्र शालिग्रामको रूपमा, मालाको दानाको रूपमा पूजा हुन्छ । यसको पनि के रहस्य छ ? मुख्य कारण हो आत्म-अभिमानि बन्ने लक्ष्य वा आत्मिक स्वरूपमा स्थित रहने पुरुषार्थ, जुन हरेक ब्राह्मण आत्मा जन्मेदेखि गर्छन् । यस्तो कुनै पनि ब्राह्मण आत्मा छैन होला जो आत्म-अभिमानि बन्ने पुरुषार्थी नहोस् । तर निरन्तर आत्म-अभिमानि, जसमा कर्मेन्द्रियहरू माथि विजय होस्, हरेक कर्मेन्द्रिय सतोप्रधान स्वच्छ होस्— यस विषयमा अर्थात् देहको पुरानो संस्कार र सम्बन्धबाट सम्पूर्ण मरजीवा होस्, यस पुरुषार्थमा नम्बर बन्छन् । कुनै पुरुषार्थीको कर्मेन्द्रियहरू माथि विजय हुन पुग्दछ अर्थात् इन्द्रियजित बन्न पुग्छन् र कोही-कोही आँखाको धोकामा, मुखद्वारा अनेक रस लिने धोकामा, यस प्रकार कुनै न कुनै कर्मेन्द्रियहरूको धोकामा आउँछन् अर्थात् सम्पूर्ण निर्विकारी, सर्व इन्द्रियजित बन्न सक्दैनन् । यसकारण यस्तो कर्मेन्द्रियहरूबाट हार खानेवाला कमजोर पुरुषार्थीहरूको, उच्चभन्दा उच्च बाबाको बच्चा बन्नुको कारण, उच्च बाबाको सँगको कारण, पढाइ र पालनाको कारण विश्वभरिमा श्रेष्ठ आत्माहरू हुनाको कारण, आत्मा अर्थात् शालिग्राम रूपमा पूजा हुन्छ, तर सर्व कर्मेन्द्रिय जित नभएका कारण साकार रूपमा देवी र देवताको रूपमा पूजा हुँदैन । सम्पूर्ण पवित्र नबन्नाको कारण सम्पूर्ण निर्विकारी महिमायोग्य देवी वा देवता रूपको पूजा हुँदैन । सदा बापदादाको दिलतख्तनशीन नबन्नाको कारण वा सदा दिलमा एक दिल लिनेवाला बाबाको याद वा सदा दिलमा दिलवालाको याद रहँदैन, यसैले भक्त आत्माहरू पनि अष्ट देवको रूपमा दिलमा समाहित गर्दैनन् । निरन्तर याद छैन भने सदाकालको मन्दिर रूपको यादगार पनि हुँदैन । त्यसैले फरक त पन्यो नि ? सिंगल पूजा र डबल पूजामा कति अन्तर रह्यो ! त्यो प्रजाको पूजन रूप र यो राज्य पद प्राप्त गर्नेहरूको पूजाको रूप । यसमा पनि अन्तर छ ।

विशेष देवताहरूको हर कर्मको पूजा हुन्छ र कुनै-कुनै देवताहरूको हरेक दिन पूजा हुन्छ, तर हरेक कर्मको होइन । कुनै-कुनै को कुनै विशेष निश्चित दिनहरूमा मात्र हुन्छ, यसको पनि रहस्य छ । आफूले आफैलाई सोध— हामी कस्तो प्रकारको पूज्य बन्दैछौं ? यदि कुनै पनि विषयमा विजयी बन्न सकेनौं भने जस्तो खण्डित मूर्तिको पूजा हुँदैन, पूज्यबाट साधारण पत्थर बन्न पुग्दछ, कुनै मूल्य रहँदैन, यस्तै यदि कुनै पनि विषयमा सम्पूर्ण विजयी बन्न सक्दैन भने परमपूज्य बन्न सक्दैन । पूज्य र गायन योग्य बन्छन् । गायन योग्य किन बन्छन् ? किनकि बाबाको बच्चा बन्नुको कारण, बाबाको साथ-साथ पार्ट खेल्नुको कारण, बाबाको महिमाको गुणगान गर्नाका कारण, यथा शक्ति त्यागको कारण वा यथा शक्ति यादमा रहनाको कारण गायन हुन्छ ।

पूजाको पनि रहस्य छ— एउटा पवित्रताको कारण पूजा छ, अर्को— श्रेष्ठ आत्मा बनेर जुन सर्वशक्तिमान् बाबाद्वारा शक्तिहरूको धारणा गरेका छन्, ती शक्तिहरूको पनि भिन्न रूपमा यादगार रूपमा पूजा हुन्छ । जस्तो जुन आत्माहरू विद्या अर्थात् ज्ञान धारण गर्ने शक्ति सम्पूर्ण रूपमा धारण गरेका छन् भने ज्ञान अर्थात् नलेजको शक्तिको यादगार सरस्वतीको रूपमा छ । संहार गर्ने शक्तिको यादगार दुर्गाको रूपमा छ । ज्ञान धनलाई दिनेवाला महादानीको, सर्व खजानाहरूको धनलाई दिनेवाला लक्ष्मीको रूपमा पुजिन्छन् । हरेक विघ्नमाथि विजय प्राप्त गर्नेको यादगार— विघ्नविनाशकको रूपमा पूजा हुन्छ । मायाजित अर्थात् मायाको विकराल रूपलाई पनि सहज र सरल

२०७० चैत्र ०९ आइतबार २३.०३.१४ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १६.०६.७७ मधुबन
 बनाउनेको शक्तिको पूजा, महावीरको रूपमा हुन्छ । त्यसैले श्रेष्ठ आत्माहरूको हरेक शक्ति र श्रेष्ठ कर्मको पनि
 पूजा हुन्छ । शक्तिहरूको पूजा हरेक देवी-देवताको रूपमा देखाइएको छ भने यस्तो पूज्य, जसको हरेक श्रेष्ठ कर्म
 वा शक्तिहरूको पूजा हुन्छ उसलाई भनिन्छ परमपूज्य । त्यसैले अब आफूलाई सम्पूर्ण मूर्ति बनाऊ । चेक गर-
 खण्डितमूर्ति हुँ वा पूजनीय मूर्ति हुँ ? गायन छ सम्पूर्ण निर्विकारी वा १६ कला सम्पन्न । मात्र निर्विकारी बनेका छौ
 वा सम्पूर्ण निर्विकारी बनेका छौ ? अखण्ड योग छ वा खण्डित हुन्छ ? अचल छौ वा हलचल हुन्छ ? बाबा के
 चाहनुहुन्छ ? हर आत्मा बाबा समान सम्पूर्ण बनून् । र बच्चाहरू पनि सबैले चाहन्छन्, तर गर्छन् कसै-कसैले,
 त्यसैले नम्बर बन्न पुग्दछ । अच्छा, सुन्न त धेरै सुन्छौ । सुन्नु र गर्नु- यसलाई समान बनाऊ । बुझ्यौ के गर्नु छ ?

यस्ता परमपूज्य, सदा एक बाबालाई साथमा राख्नेवाला हर कदममा श्रेष्ठ मतको आधारमा चल्नेवाला,
 यस्तो सृष्टिको आधारमूर्त, विश्व परिवर्तक आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते । *रुहानी बच्चाहरूको
 रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

पार्टीहरूसँग :-

सदा स्वयम्लाई हिंङ्दा-डुल्दा फरिश्ता अनुभव गर्दछौ ? फरिश्ता अर्थात् जसको देह वा देहको दुनियासँग वा
 देहको पदार्थहरूको आकर्षणसँग कुनै रिश्ता छैन । सदा बाबाको याद र सेवा- यसैमा रहनेवाला । सदा बाबा र
 सेवा- यो नै लगन रहन्छ ? सिवाय बाबा र सेवाको अरु के नै छ र जहाँ बुद्धि जाओस् ? ट्रष्टी (निमित्त) सदा
 न्यारा रहन्छ । ट्रष्टीको लागि केवल एउटा काम छ- याद र सेवा । यदि कर्मणा पनि गर्दछौ भने पनि सेवाको
 निमित्त । गृहस्थीले स्वार्थको निमित्त गर्छन् र ट्रष्टीले सेवा अर्थ ।

सबै विषयमा सम्पन्न बन्नका लागि स्वतः पुरुषार्थ चल्दछ ? जति-जति समय र सम्पूर्णताको नजिक आउँदै
 जान्छौ त्यति पुरुषार्थ गर्ने स्वरूप पनि परिवर्तन हुँदै जान्छ । शुरूको पुरुषार्थ, मध्यकालको पुरुषार्थ र अन्तकालको
 पुरुषार्थमा फरक छ नि हैन ? अब सम्पूर्ण स्थितिको नजिकको पुरुषार्थ के हो ? जस्तो कुनै पनि स्वचालित
 चल्नेवाला वस्तुलाई एकपल्ट शुरू (स्टार्ट) गरिदिएपछि चलिनैरहन्छ, पटक-पटक चलाउनु पर्दैन । यसै प्रकार एक
 पटक लक्ष्य मिल्थ्यो त्यस पछि स्वतः नै हर कदम, हर संकल्प, समयको चढ्ती कला अनुसार चलिरहोस्- यस्तो
 अनुभव हुन्छ ? पुरुषार्थको समर्थ स्वरूपको निशानी के हुन्छ ? (समयभन्दा पहिला पुग्नेछन्) समयभन्दा पहिला
 पुग्नेहरूको निशानी के हुन्छ ? ती सबै विषयको अनुभवी हुन्छन् वा कुनै विशेष विषयको हुन्छन् ? (सबैको) सबै
 विषयमा समान अंक (माक्स) छन् ? अगाडि (एडवान्स) जानु त राम्रो हो, तर सबै विषयमा फाइदा (एडवान्टेज)
 लिनु- यो पनि जरुरी छ । लक्ष्य राम्रो छ र लक्ष्यमा परिवर्तन पनि छ ।

सदा स्वयम्लाई बाबाको कार्यमा वा आफ्नो कार्यमा सहयोगी बन्नेवाला सहयोगी, नजिक आत्मा सम्भिन्छौ ?
 बाबाको कार्यमा जो जति सहयोगी हुन्छन्, ती सहयोगी नै योगी बन्न सक्छन् । सहयोगी छैन भने योगी पनि छैन ।
 सहयोग दिनु अर्थात् बाबा र बाबाको कार्यको यादमा रहनु । लौकिकमा पनि कसैलाई सहयोग दिएमा उसको याद
 रहन्छ । त्यसैले योगी अर्थात् सहयोगी । सहयोगी बनेपछि स्वतः योगी बन्नेछौ र अर्को सहयोगी बनेपछि पद्मगुणा
 जम्मा गर्नेछौ । सहयोग के दिन्छौ ? पुरानो तनलाई वा तमोगुणी मनलाई, उहाँको यादमा सतोप्रधान बनाएर सेवामा
 लगाउँछौ वा चामल मुट्टी धन लगाउँछौ । अरु के लगाउँछौ ? तन-मन-धन तीनैबाट सहयोगी बन्नु अर्थात् योगी
 बन्नु । गीत गाउँछौ नि- जहाँ तन जान्छ, धन पनि वहाँ नै लगाउँछन् । त्यसैले यो निरन्तर योगी बन्ने सहज साधन
 हो किनकि सहयोगी बनेपछि, सहयोगको रिटर्न मिलेपछि योग सहज हुन पुग्दछ । त्यसैले हरेक संकल्प वा कर्मबाट
 बाबाको सहयोगी बन । हरेक सेवामा, कार्यमा सहयोगी बनेपछि व्यर्थ समाप्त हुनेछ, किनकि बाबाको कार्य समर्थ छ ।
 यस्तो सहयोगी तीव्र पुरुषार्थी स्वतः नै हुन पुग्दछ ।

सदा आफूलाई निश्चय बुद्धि निश्चिन्त आत्मा अनुभव गर्दछौ ? जो निश्चय बुद्धि हुन्छ ऊ निश्चिन्त हुन्छ ।
 कुनै प्रकारको चिन्तन वा चिन्ता हुँदैन । के भयो ? किन भयो ? यस्तो नभएको भए - यी व्यर्थ चिन्तन हुन् ।
 निश्चय बुद्धि निश्चिन्त हुन्छ उसले व्यर्थ चिन्तन गर्दैन । सदा स्वचिन्तनमा रहनेवाला, स्वस्थितिमा रहने भएकोले
 परिस्थितिमाथि विजय प्राप्त गर्दछन् । अरूबाट आएको परिस्थितिलाई स्वीकार किन गर्छौ ? परिस्थितिबाट किनारा
 गन्यौ भने स्वचिन्तनमा रहनेछौ । र जो स्वचिन्तनमा स्थित हुन्छ ऊ सदा सुखको सागरमा डुबिरहन्छ । सुखको

सागरमा डुबेका छौ ? जब बाबा सुखको सागर हुनुहुन्छ भने बच्चाहरू मास्टर सुखको सागर भए । संकल्पमा पनि दुःखको लहर आउँछ वा सदा सुखी रहन्छौ ? सुखको सागरको मास्टर त्यसमा दुःख हुनै सक्दैन । यदि दुःख आउँछ भने मास्टर दुःखको सागर भयौ । तिनको पासमा रावण आँखाबाट पनि आउँछ, कानबाट पनि आउँछ, मुखबाट पनि आउँछ । सर्वशक्तिमान्को अगाडि रावण आउन सक्दैन । बाबाको याद सबैभन्दा ठूलो सुरक्षा हो ।

जो माया वा विघ्नबाट कहिल्यै धोखा खाँदैन, ती सदा यस्तो देखिन्छन् जस्तो कि यस दुनियाबाट न्यारा र प्यारा हुन्छन् । कमलपुष्प समान रहन्छौ हैन, कि फोहोरको छिटा पर्दछ ? यदि श्रीमतमा हरेक कदम उठायौ भने सदा कमलपुष्प रहनेछौ । मनमत मिसिएमा सदा कमल रहन सक्दैनौ । संसार सागरको कुनै लहरको प्रभाव पर्नु अर्थात् पानीको छिटा पर्नु ।

संगमयुगको श्रेष्ठ खजाना अतीन्द्रिय सुख हो, यस खजानाको प्राप्तिको अनुभव गर्दछौ ? अतीन्द्रिय सुखको खजाना प्राप्त भएको छ ? प्राप्त भएको खजाना हराउँछ किन ? पहरा कुनचाहिँ हो ? ध्यान (अटेन्शन) । ध्यान कम दिनु अर्थात् आफूले प्राप्त गरेको खजानालाई गुमाइदिनु । सारा कल्पमा फेरि यो खजाना प्राप्त हुन्छ ? यस्तो अमूल्य वस्तु कति सम्हाल गर्नुपर्दछ ! स्थूलमा पनि राम्रो चीज सम्भालेर राखिन्छ । जस्तो त्यहाँ पनि चौकिदार अलबेला गर्नेवाला छ भने नोक्सान हुन पुग्छ, यहाँ पनि अलबेलापन आउँछ भने खजाना गुम्न पुग्छ । पटक-पटक अटेन्शन चाहिन्छ । यस्तो नहोस् अमृतवेला यादमा बस्यो, ध्यान दियो फेरि हिंङ्दा-डुल्दा हरायो । अमृतवेला ध्यान दिन्छन् र सम्झिन्छन् सबै कुरा गन्यौ, तर हिंङ्दा-डुल्दा पनि ध्यान दिनुपर्छ । अतीन्द्रिय सुखको अनुभव अहिले नगरे कहिले गर्न सकिदैन । पाँच हजार वर्षको हिसाबले यो कति श्रेष्ठ समय छ ! यति धेरै श्रेष्ठ प्राप्तिको लागि थोरै समय पनि ध्यान राखेनौ भने के गछौ ? कर्म र योग दुबै साथ चाहिन्छ । योग भन्नु नै यादको अटेन्शन, जस्तो कर्म छोडिदैन त्यस्तै याद पनि नछुटोस्, यसलाई भनिन्छ कर्मयोगी ।

पाण्डवहरूको जुन विशेषताको गायन छ त्यो जान्दछौ ? पाण्डवहरूको विजयको मुख्य आधार— एक बाबा दोस्रो न कोही । पाण्डवहरूको संसार नै बाबा थियो । यो कसको यादगार हो ? तिमीहरूको यादगार हर कल्प गायन गरिन्छ । यस्तो अनुभव हुन्छ ? संसार नै बाबा हो । जहाँ हेन्यो वहाँ बाबा नै देखिन्छ ? संसारमा सम्बन्ध र सम्पत्ति हुन्छ, सम्बन्ध पनि बाबामा र सम्पत्ति पनि बाबामा अरू बाँकी के रह्यो ? पाण्डव अर्थात् जसको संसार नै बाबा हो । यस्तो पाण्डव हर कार्यमा विजयी हुने नै छन् । हुन्छन् वा हुँदैनन्, यो प्रश्न नै उठ्न सक्दैन । कर्म गर्नुभन्दा पहिला संकल्प उठ्छ— हुन्छ वा हुँदैन, अवश्य भएको छ यो निश्चय छ ? पाण्डवहरूलाई पहिला नै निश्चय हुन्छ— हाम्रो जित हुनेछ, किनकि सर्वशक्तिमान् साथ छ । पाण्डव अर्थात् सदा विजयी रत्न । विजयी रत्न नै बाबालाई प्रिय लाग्दछ ।

वरदान:— दिलमा एक दिलारामलाई राखेर एकसँग सर्व सम्बन्धहरूको अनुभूति गर्ने सन्तुष्ट आत्मा भव

ज्ञानलाई राख्ने स्थान दिमाग हो तर माशूकलाई राख्ने स्थान दिल हो । कुनै-कुनै आशिक दिमाग धेरै चलाउँछन् तर बापदादा सच्चा दिलवालहरू माथि राजी हुनुहुन्छ, यसैले दिलको अनुभव दिललाई थाहा छ, दिलारामलाई थाहा छ । जो दिलबाट सेवा गर्छन् वा याद गर्छन् उनीहरूलाई मेहनत कम र सन्तुष्टता धेरै मिल्दछ । दिलवाला सदा सन्तुष्टताको गीत गाउँछन् । उनीहरूलाई समय अनुसार एकबाट सर्व सम्बन्धको अनुभूति हुन्छ ।

स्लोगन:— अमृतवेला प्लेन (स्वच्छ) बुद्धि भएर बसेमा सेवाका नयाँ विधिहरू टच हुनेछ ।